

Jeg tror ikke, jeg paa nogen Maade har misforstaaet det Standpunkt, det ærede Medlem for Svendborg indtager til Forældelsens praktiske Følger. (Afbrydelse). Ja, ja, det er i og for sig et ganske underordnet Spørgsmaal, jeg skal ikke dvæle videre ved det. Jeg tillader mig at anbefale Tinget at stemme for Flertallets Ændringsforslag.

Borghjerg: Jeg vil som Medlem af Udvalget tillade mig at anbefale det lille Ændringsforslag, der er stillet af de ærede Medlemmer for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum), Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og Københavns Amts 3die Valgkreds (Hyller). Man kan naturligvis sige, som den ærede Justitsminister og den ærede Ordfører have sagt, at det er overflødigt, thi naar en Minister overhovedet forsømmer sine Pligter, ifalder han Ansvar og skal straffes, og man behøver ikke særlig at fremhæve dette, men, som ogsaa Ordføreren maa indrømme, hele Loven bestaar af en Række særlige Frømhævelser og Indskærpelser af Enkelttilfælde af de enkelte Former, hvorunder Ministeren kan forsømme sin Pligt eller begaa en Forseelse, saa det er i god Overensstemmelse med hele Lovens Karakter og Form ogsaa at fremhæve dette enkelte Punkt. Den ærede Ordfører sagde, at Erfaringerne fra Provisoricaarene vare komne frem i denne Lov, men saa synes jeg, at det kunde være rigtigt at holde Loven a jour, føre den op til Dato, og da der netop nylig har vist sig et saadant Tilfælde, hvor Ministeren forsømmer sin Pligt, er det rimeligt at faa det med, og det sker ved dette Ændringsforslag.

Det er, som fremhævet af Ordføreren for Forslagsstillerne (K. M. Klausen), en Ting, som bliver mere og mere almindelig, at den moderne Lovgivning indeholder Revisionspaabud, og derfor er det rigtigt at fremhæve det Ansvar, Ministeren paa drager sig ved at sidde et saadant overhørig. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds fremkaldte ganske naturligt en Debat om det særlige Forhold, der har givet Anledning til Forslaget, nemlig Indenrigsministerens Forsømmelse af at forelægge rettidig Revisionsforslaget angaaende Indlemmelserne i København. Den ærede Justitsminister søgte at forsvare sin Kollega Indenrigsministeren, men maatte til sidst erkende, at det var umuligt at føre noget Forsvar. Da det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds endte sin Replik med den

Bemærkning, at Justitsministeren med sine Udtalelser viste, at han ikke var inde i Sagen — vi vare alle klare over, at Ministeren ikke havde sat sig ind i Sagen —, svarede den ærede Justitsminister med den underlige, naive Lyst, han har til altid at faa det sidste Ord, lige meget hvor fladt og flovt og dumt det saa end er, naar bare han kan staa som Sejrherre: Tak i lige Maade! Og han erkendte dermed, at det var rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds havde sagt, at han var ikke inde i Sagen. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds tog ikke mod Ordet: Tak i lige Maade, mens derimod Justitsministeren ved at bruge dette Udtryk erkendte, at han ikke var inde i Sagen. Det er imidlertid meget beklageligt, for Justitsministeren maatte møde ved denne Forhandling med en levende Følelse af, at Sagen maatte tages op.

Selv om Ministeren imidlertid havde sat sig ind i Sagen, vilde han alligevel ikke have kunnet forsvare Indenrigsministerens Optræden, for den er ikke til at forsvare. Naar Ministeren paastaar, at der til Efteraaret er Tid nok, nytter dette jo ikke. For det første ved Ministeren meget godt, at i Efteraarsmaanederne gaar Arbejdet ikke saa hurtigt som i Foraarsmaanederne, men dernæst, selv om vi i Efteraarsmaanederne fik fremmet en saadan Revisionslov, at den kunde træde i Kraft, inden de nuværende Repræsentanters Mandater udløbe, er Sagen dermed ikke klaret, thi det er Mening, at Vælgerne ville stemme sammen med de øvrige Københavnerne. Det har Kommunalbestyrelsen anbefalet, og det er Ministerens Pligt ikke at forelægge Loven saa sent, at den ikke vil kunne blive gennemført i rette Tid. Det kan imidlertid ikke lade sig gøre, uden at man lægger Borgerrepræsentantvalgene tilbage i Tiden fra Marts til December, og det er ikke troligt, at man vil det. Naar Indenrigsministeren nu forelægger Loven til Efteraaret, er det for sent, saa er der ikke Tid til at gennemføre Sagen.

Formanden: Jeg vil henstille ikke at komme ind paa en indgaaende Behandling af Lovforslag, der ikke ligge for.

Borghjerg: Jeg er ogsaa færdig dermed. Jeg har kun villet understrege, at Justitsministeren havde fuldstændig Ret, naar han i Gaar sagde, at han var ikke inde i Sagen.